

Ανατιμήσεις στα εισιτήρια των Μέσων Μαζικής Μεταφοράς φέρνει το πρώτο πακέτο προαπαιτούμενων μέτρων για το 3ο Μνημόνιο, που ψηφίστηκε την προηγούμενη Τετάρτη από ΣΥΡΙΖΑ - Ποτάμι - ΝΔ - ΠΑΣΟΚ, καθώς πλέον υπάγονται στον αυξημένο συντελεστή ΦΠΑ 23%.

Αυξήσεις που όμως ενδέχεται να μην εφαρμοστούν ενιαία και οριζόντια αλλά με... ισοδύναμα μέτρα, σε μια προσπάθεια να κρυφτεί κάτω απ' το χαλί η νέα επιβάρυνση των εργαζομένων.

Μιλώντας το πρωί της Τρίτης στην ΕΡΤ ο υπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων Χρήστος Σπίρτζης ανέφερε πως το υπουργείο εξετάζει τη δυνατότητα εφαρμογής «ζωνών» στα εισιτήρια, που θα σχετίζονται με την απόσταση που διανύει ο επιβάτης καθώς και την ώρα της ημέρας που το χρησιμοποιεί (πρωί, μεσημέρι, απόγευμα, βράδυ).

Η διαίρεση του λεκανοπεδίου σε ζώνες και η χιλιομετρική - χρονική χρέωση βέβαια όχι απλώς δεν συνιστούν οποιουδήποτε είδους «απάλυνση» της κλοπής του εισοδήματος των εργαζομένων για το στοιχειώδες αγαθό της μετακίνησης, αλλά ρίχνουν μεγαλύτερα βάρη στους κατοίκους των λαϊκών συνοικιών που βρίσκονται σε μεγάλη απόσταση από το κέντρο και που κάθε μέρα είναι υποχρεωμένοι να διανύουν μεγάλες αποστάσεις με το - έτσι κι αλλιώς ανεπαρκέστατο, ιδιαίτερα σε αυτές τις γειτονιές - δίκτυο των ΜΜΜ.

Το ίδιο προκλητική είναι και η αναφορά του υπουργού, ότι «δεν είναι δυνατό, παραδείγματος χάριν στη ζώνη 5 με 7 και μισή που μετακινούνται οι εργαζόμενοι - δεν πηγαίνει κανείς βόλτα εκείνη την ώρα - να έχεις την ίδια τιμή εισιτηρίου με το μεσημέρι, το απόγευμα και τα λοιπά».

Επί της ουσίας ο Χρ. Σπίρτζης λέει στους εργαζόμενους ότι ο μόνος δικαιολογημένος λόγος μετακίνησης από τα σπίτια τους είναι η εργασία - κάθε άλλη δραστηριότητα θα... φορολογείται, μέσω ακριβότερων εισιτηρίων για τα ΜΜΜ!

Το χάπι της νέας ανατίμησης - πολλοστής μέσα στα τελευταία χρόνια - των κομίστρων των ΜΜΜ η κυβέρνηση προσπαθεί να το χρυσώσει μέσω της κατοχύρωσης της δωρεάν

μετακίνησης για τους ανέργους.

Μέτρο που διεκδικούσε το κίνημα των ανέργων, όχι όμως με τη λογική της μετακύλισης του κόστους σε όσους έχουν την «τύχη» να εργάζονται στις απέραντες «γαλέρες» της μνημονιακής Ελλάδας, αλλά υπό το πρίσμα το κόστος της μετακίνησης εργαζομένων και ανέργων να φορτωθεί το κεφάλαιο και το κράτος του, που κερδίζουν από κάθε δραστηριότητα, είτε πρόκειται για εργασία είτε για εκπαίδευση και ψυχαγωγία, μέσα στην καπιταλιστική μητρόπολη.

Γ.Μ.